

Latið Várharra verja seg sjálfvan

Oddagrein

Tað er ikki hissini strið, sum nú hevur tikið seg upp í kirkjuni. Bispur verður av prestum lagdur undir at kriminalisera prestarnar – bara tí at hann hevur sett onkran prest upp á pláss, sum m. a. noktar kvinnuligum prestum at prædika í »sinar« kirkju.

Kirkju síni? – vil onkur kanska spyrja. Jú, tað tykist sum um onkrir prestar halda seg »eiga« kirkjuna – hóast gamalt var, at kirkjan er Guds hús – og at øll har eru vælkomnir at lýða á orð Guds. Men soleiðis er ikki stakt longur, tí somu prestar, sum finnast so harðliga at biski, teir beinleiðis reka fólk burtur frá fólka-kirkjuni.

Seinnu árinu hevur eitt opinlýst sundurlyndi eyðkent prestastættina í Foroyum. Hetta var heldur ikki gamalt – og vit meinigu merkja tyðuliga, at ávisir prestar meira ella minni óbeinleiðis geva Hans Jákupi Joensen skuldina – kasta honum fyrri, at hann ikki megnar uppgávuna um bispur. Seinastur at skjóta honum hetta í skógvarnar er Norðoyaprestur, Niels Pauli Danielsen.

Men sum meinigir kirkjugangarar hava vit ílt við fylgja hesum prestum, tí um gongst, sum hesir prestar prædika, so byður foroyisku fólka-kirkjuni ikki botur, tí foroyingar fara ikki at finna seg í eini fundamentalistiskari fólka-kirkju, har bara »tey reinu« eru vælkomnir, og har bara »rætttrúgvandi« sleppa til orðanna.

Tí orkymjar hetta prestastríð kirkjufólkið. Bispur skal hava tókki fyrri, at hann fleiri ferðir hevur víst aftur, at prestur við lógini í hond kann nokta kvinnuligum prestum at prædika í kirkjuni – tí kann hann tað, so ristur grundvøllur kirkjunnar.

Harmuligt er tað tó, at ávisir prestar framhaldandi taka heila meinigheit sum gisla í privata stríði sínum fyrri viðgongdum sjónarmiðum – sum kirkjufólkið og samfelagið annars ikki góðtekur.

Prestur hevur ikki til uppgávu at seta kilar í kirkjufólkið. Hansara uppgáva kann heldur ikki vera at stríðast móti javnstøðu, at nokta at gifta sundurliisn fólk ella at nokta at doypa børn hjá ógiftum fólki. Hansara uppgáva er at boða evangelið, og tað ger hann best við at skipa kirkjuliga arbeiðið so væl, at fólk tíma at koma í kirkju.

Vit kunnu enda við vælvaldu orðunum hjá Marjuni Bæk, sóknarpresti í Kvívík:

– *Latið Várharra um at verja seg sjálfvan! Tað er einki í verðini, Hann dagur betur! Utan kanska at fyrgjeva alt tað, vit missskilla og gera galið!*

Við at styggja fólk frá kirkjuni mótarbeiðir prestur eftir okkara tykki sínum kalli.

Sosialurinn

Viðmerking:

Býráðsósikilið í Havn

Hetta er heitið á eini grein í Sosialinum 7. apríl í ár, og er rithøvundurin Jan Christiansen, býráðslimur.

Henda grein er merkt av býarpolitiskum maktarloysi, profilloysi nú politisku jaksklarnir eru trektir, og grovin, sum hann ætlaði øðrum við at nýta Bjarna Djurholm sum taskuberara at fáa kommunulógina broytt til egið gagn, misdegnast, fall hann sjálfur í – sáurur biti.

Hesin býráðslimur – kosin til krónprins eftir Poul Michelsen, má í dag og árinu framyvir bert má noyðast, at vera krónprinsur í býarpolitiskum eksli, tá hansara gimd eftir makt og pristigu blindar hansara vitku.

Nú roynir hann seg so við at seta politiskt breyð í ovnin fyrri møgult at fáa borgaran at gloypa, men bitin er ikki gangligur, tá tað politiska breyðið bert er surdeig – ein træn eftir sjálvrættvisi.

Sum sagt royndi hesin býráðslimur at ávrika Foroya lóting og misbrúka hetta fornt til egið gagn. Hetta misdegnast tá lótingsmenn ikki lótu seg lumpa ella misbrúka til gangs fyrri umboðni í Fólkaflakkinum.

Í Tórshavnar kommunu. Eitt harmar meg. Tað er at Bjarni Djurholm var villleiddur av partamanninum, tá hann nevndi býráðið vera eitt sirkus, har býráðsfundir vóru gjordir til nevndarfundir. Hetta er ikki sannleikin, og at táverandi meiriluti ikki kundi styra fíggiarætlanini. Hetta er heldur ikki sannleiki, tá allir 13 býráðslimirnir tóku undir við fíggiarætlanini fyrri 1999.

Viðari nevni Jan, at Ingi Mohr ikki longur er í Fólkaflakkinum, at hann er koyrdur úr flokkinum.

Eg var fyrstvaldur av fólkaflakksumboðunum í Tórshavnar býráð, so onkur í Fólkaflakkinum situr við avlopsstemmunum hjá mær. Flokkinur hevði brúk fyrri minnum atkvøðum, og ikki bara ikki Inga.

Eg skuldi misbrúka í teirra politiska leiki. Men mitt bikar fleyt yvir, tá eg varð innkallaður fyrri hægsu sovjet í Ydum (»Omreder«), skuldi bukað upp á pláss av so navnfaramum persónum sum Bjarna Djurholm, Óssuri Dam Jacobsen, Steen Juul Petersen og Óla Breckmann.

Eg valdi so ikki borð Far-

aos, men valdi at fara í minniluta, meðan Páll Petersen helt samgonguavtaluna, um hann skilir tað, og fekk bátahyl í Kaldbakshotni í »Politiskum mutri«.

Lesarin kundi spurt seg sjálfvan, hví Jan Christiansen bert fer aftur til 1982, tá hann sigur seg minnast, hvat Javnaðarflokkurin hevði avrikað. Eg minnst til 1980, tá Fólkaflakkinur hevði býráðsformannin, sum tá fór frá við einum yvirtrekkum kassareddittu upp á 38 miljónir krónur, men hetta hevur ikki áhuga, tá skeggið er ov nær hokuni.

Býarpolitiska stóðan er ikki annarleiðis enn hon til tíðir hevur verið í Tórshavnar kommunu. Hvør minnst ikki til, tá Eliesar Arge, fólkaflakksumboð var í samgongu við Borgaraflokkin. Ella Sigfried Skaale, sum vegna ringt samgongustev ikki kundi samarbeiða við ein partamann valdi Borgaraflokkin.

Um hetta, at fara í lótingið at broyta kommunulógina verður vanligt til egið gagn, og harvið fara bygga- og býráðspolitik á landsins palli, verður mælt frá at gera stór kommunalar eindir, tá stóri komm-

unalt frælsi bert verður brúkt sum bolverk móti Foroya Lótingi, og ikki til gagn og trivnað fyrri borgaran.

Lógið er, at Jan Christiansen ósmæðin ætlaði at Javnaðarflokkurin skuldi misnýta í hansara politiska leiki soleiðis, at hesin flokkur skuldi pynta teir útrektu politisku jaksklarnar hjá umboð Fólkaflaksins í býráðnum við sosialistiskum handilstonnum.

Tá eru javnaðarmenn góðir.

Ingi Mohr,
býráðslimur

Barnaansing og eldramál

Nú skal doyðurin leggjast á barnaansing og eldramál. Sigur Elin Lindenskov. Er tað nakað nýtt, spyrji eg.

Barnaansing og eldrapolitikur hava verið fremstu málini hjá býráðnum í Havn. Allir býráðslimur eru samdir um, at tað er sera átroðkandi at fáa gjørt nakað við hesi málsokini. Heldur ikki hevur nokur stórvægis ósemja verið um tær loysnir, ið eru gjordar, hesum viðvíkjandi seinastu tvey árin.

Vanligi borgarin er kanska nakað orkymlaður av øllum hesum ansingarpráttinum og hevur hug at spyrja, um tað er einasta mál á dagsskránni í býráðnum.

Nú kemur Elin Lindenskov við stórtíðindum: Nú skal trupulleikin viðvíkjandi barnaansingini loysast. Eisini skulu tey gomlu veruliga fáa gleði av, at hon aftur er formáður í sosialu nevnd.

Fyrst um ansingartrupulleikan. Elin hevur sjálf erpað sær í blóðunum, hvussu ótrúliga nógv er gjørt á barnaansingarøkinum í hesi býráðsetuni.

Kommunan 45.000 kr. pr. barn Landið hevur gildið 35% av kostnaðinum av rakstri-

num av barnaansingini og 60% av húsaútreiðslunum av stovnunum. Umroknað til krónur og oyru rindar Landið gott 20.000 kr um árið fyrri hvørt barnið, ið er í kommunalari ansing.

Boð eru komin úr landsstýrinum, at nú verður ikki meira gildið til barnaansing, so hvørt barn í framyvir skal hava kommunala ansing kemur at kosta kommunukassanum o. u. 45.000 kr. um árið.

Stríðið hevur verið at fáa endamar at rokka saman, so tað er nakað av torymold at kasta í eyguni á fólk nú at lova ov nógv innan ansingarókið. Men nakað skal gerast, og vilja bæði Tjóðveldis- og Fólkaflakkinur gera, hvat vit kunnu fyrri at minka um biðilistan til barnaansing.

Viðvíkjandi eldrapolitikkinum í kommununi, er júst eitt veldugt aturstig gjørt. Arbeiðsbólkurin, ið settur var at koma við einum áliti um eldrapolitikkin í býnum, er umskipaður. Katrin Dahl er koyrd frá sum formaður, og í hennara stað er Heðin Mortensen valdur.

Katrin Dahl, sjúkrasystir og leiðari av hvíldarheiminum, hevur sera gott skil um eldraðkið, og hon brennir veruliga fyrri júst

hesum evninum. Katrin hevur knoklað við eldraálitinum, tað viti allir býráðslimur, men ikki var henni umt at sita sum formaður í bólkunum í tveir mánaðar afturat, tí tað vildi álitið verið liðugt. So ljótur kann politikkur veruliga vera.

Gamla Sanna

Men væl í gagnstær Heðin. Tú hevur jú so litið at gera, og so kanst tú jú altíð spyrja Gomlu Sannu til ráðs, um tað er okkurt, tú ikki skilir. Spannandi verður at siggja áðurnevnda áliti, og meira spennandi er, um tað verður liðugt áðrenn

summarfríðina.
Lívt so spyrst
Jan Christiansen,
Býráðslimur

Kunngjort verður fyrri ætt og vinum, at okkara kærri

TORMÓÐUR DAHL

andaðist í heiminum í Sandagerði 7.4.99., 69 ára gamal.

Jarðarferdin verður úr heiminum sunnudagin kl. 14.00.

Ein onkur vil minnst Tormóð, kunnu tit senda eina gávu til FNU - konto í F.B. 151.782.3.

Wenche, Lilja og Vidar, Hávardur og Hildur Turid, Sverri, Hildigard og Hávard Elin og Ásmundur